

Vit kendu øll sum doyðu

– Vit vistu ikki av nøkrum. Vit fóru til arbeiðis á flakavirkinum sum heilt vanligt hósmorgunin. Onkur var komin til arbeiðis, men formenninir vóru ikki møttir. Vit fingi boð um at fara til hús aftur. Vit fingi okkum ein temunn og gingu ein túr uttanfyri í kavanum. Vit hildu tað vera so stuttligt við nógva kavanum. Vit lögdu okkum aftur og vaknaðu ikki fyrr enn klokkan eitt. Tástaðni vistu vit um vanlukkuna, siga 19 ára gamla Maibritt Hansen á Langasandi og 23 ára gamla Majken Joensen á Norðskála, sum vóru á Flateyri vanlukkunáttina

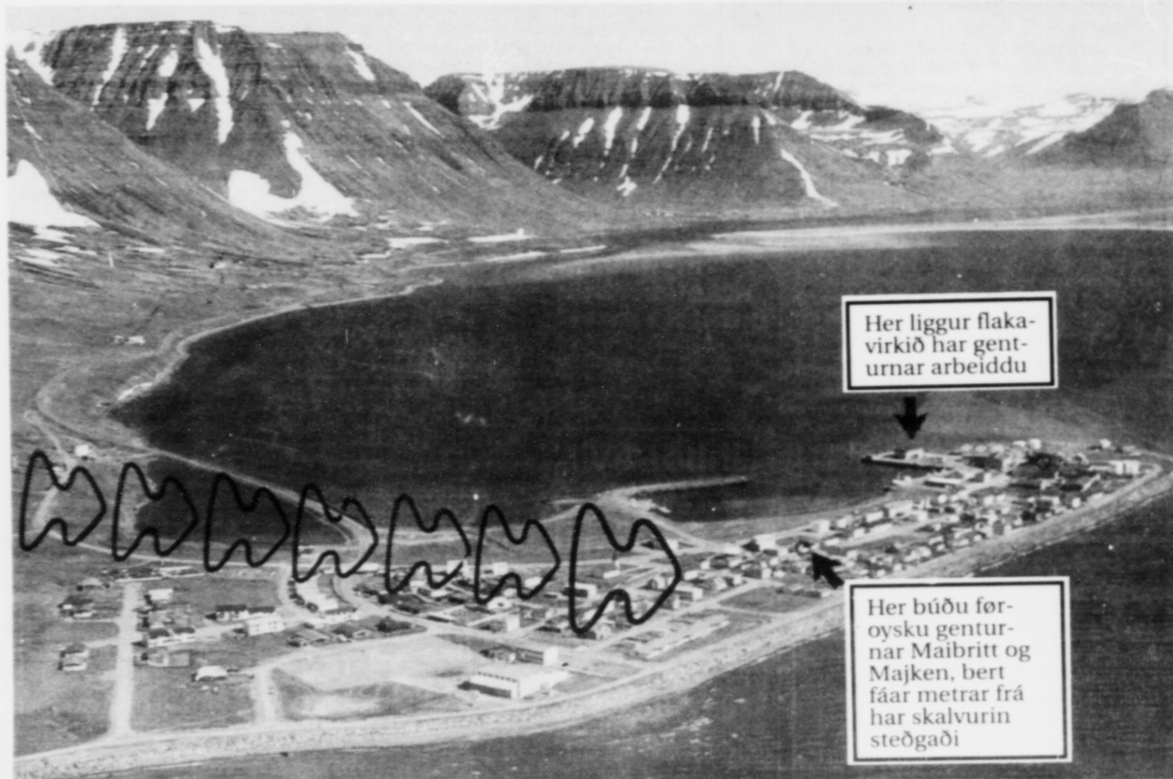
JUSTINUS EIDESGAARD
KALMAR LINDENSKOV

Tær eru bleikar, tær ristast enn eitt sindur á málinum og sigarettglóðirnar blunka titt í munnum. Tað er mánamorgun og seinastu fýra samdøgini er hent

nóg í livinum hjá 23 ára gomlu Majken Joensen av Norðskála og 19 ára gomlu Maibritt Hansen av Langasandi. Tær báðar komu heim aftur til Føroyar leygarðagin av Flateyri.

Hesar báðar genturnar lógu í fasta svøvni, bert fáar

metrar frá, har herviliga skalvalopið gjørdi um seg, knúsaði alt sum fyr í var og tók heili 19 mannalív av teimum 400, sum búði á Flateyri. Her er teirra søga, tær eru komnar heim at summa seg og tær eru enn skelkaðar yvir ræðuligu

Her liggur flakavirkið har genturnar arbeiddu

Her búðu føroysku genturnar Maibritt og Majken, bert fáar metrar frá har skalvurin steðgaði

hendingina í seinastu viku.

Vistu av ongum

– Vit vistu av ongum. Hóast skalvalopið steðgaði skamt frá húsunum, vit búðu í, so hoyrdu vit einki, tá skalvurin leyp um fýra tíðina hósmorgunin. Vit fóru til arbeiðis, sum um einki var hent, grøða tær báðar frá.

– Vit komu á flakavirkið, har vit arbeidda við saltfiski, klokkan átta um morgunin. Nógva kavi var niðurkomin og nógva jarðrok, so vit sóu einki. Men har var ongin formaður møttur. Vit sóu, at menninir tosaðu saman. Vit spurdu um vit skuldu til arbeiðis, men fingi at vita, at vit kundu fara heim aftur. Vit óraðu einki ilt og gingu heim í kavarokinum. Tó undraðust vit eitt sindur á, at vit sóu so nógvar menn ganga við spakum, sigur Maibritt Hansen.

Lögdu seg at sova

– Vit fingi okkum ein temunn og fóru út aftur í kavan. Vit hildu, tað vera so stuttligt við nógva kavanum. Vit grunaðu framvegis ikki at nakað var áfamt. Men vit hugsadu um hvi so nógva fólk var at siggja við spakum og hvi tey skundaðu sær so nógva, sigur Majken Joensen.

Myndin er eitt postkort av Flateyri, sum Majken sendi mammuni. Píllarnir sýna á leið hvørja leið skalvurn hevði. Hann fylti meg sum sæst á myndini